

Životodárna moc Božia verzus smrtonosná autorita človeka

Matúš 28, 1-10: ¹ *Po sobote, na úsvite v prvý deň po sobote, prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob.* ² *A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň a sadol si naň.* ³ *Jeho zjav bol ako blesk, jeho rúcho biele ako sneh.* ⁴ *A strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi.* ⁵ *Anjel povedal ženám: Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného!* ⁶ *Niet Ho tu, lebo vstal, ako povedal; podťte, vidťte miesto, kde ležal.* ⁷ *A chodťte rýchlo; povedzte Jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych, a hľa, predchádza vás do Galiley, tam Ho uvidíte. Ajhľa, povedal som vám.* ⁸ *A odišli rýchlo od hrobu, so strachom i s veľkou radosťou bežali to zvestovať Jeho učeníkom.* ⁹ *A ako šli zvestovať to Jeho učeníkom, ajhľa, Ježiš sa stretol s nimi a povedal: Budťte pozdravené! A ony pristúpili, objali Mu nohy a klaňali sa Mu.* ¹⁰ *Ježiš im riekol: Nebojte sa! Chodťte, zvestuje to mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.*

Po ukrižovaní, keď sa náboženským a civilným autoritám konečne podarilo zabiť Ježiša, reagujú na hrozbu jeho vzkriesenia vyslaním vojakov, aby zapečatili hrob a strážili jeho mŕtve telo. Ale Boha, ktorý otriasa zemou, nemôžu zastaviť ozbrojené stráže a oficiálna pečať. Príbeh, ktorý začína strachom, končí ohromnou radosťou. Ježišova smrť prináša prísľub vzkrieseného, nového, života, nového začiatku pre všetkých.

Matúšova verzia príbehu o vzkriesení je charakteristická niekoľkými spôsobmi: sú to **details o strážcoch pri hrobe a zemetrasení**, je to **rozhovor žien s jediným anjelským poslom** (a nie s mladým mužom opísaným v Markovi alebo s dvoma anjelmi uvedenými v Lukášovi a Jánovi) a **identifikáciou prvých ľudí, ktorí počuli správu o vzkriesení**. V Jánovi Mária Magdaléna prichádza k hrobu sama (Ján 20:1, 11). V Markovi ju sprevádzajú Mária, matka Jakuba a Salome (Marek 16:1). Lukáš súhlasí s tým, že tam bola Mária Magdaléna a Mária, matka Jakuba, ale spomína aj Joannu a ostatné ženy (Lukáš 24:10).

Podľa Matúša sú prvými svedkami Božieho triumfu dve, tie isté ženy, ktoré sledovali Ježišovu smrť a Jeho uloženie do hrobu. Keď čítame o Jozefovi z Arimatie pochovávať Ježiša, čítame tiež o Márii Magdaléne a inej Márii, ktoré to sledovali. A Máriu Magdalénu a „inú Máriu“ teraz opäť stretávame, ako prišli, aby sa pozreli na hrob. Identita Márie Magdalény je nám jasná, ale kto je „tá druhá Mária“?

Predtým ju Matúš opísal ako „matku Jakuba a Jozefa“ (Matúš 27:56). Podľa Matúša 13:55 sa dvaja Ježišovi bratia volajú Jakub a Jozef. S najväčšou pravdepodobnosťou je teda „tá druhá Mária“ - Mária, Ježišova matka.

Každé z evanjelií nás svojím rozprávaním vtáhuje do deja a dnes nás vedie spolu s Máriou Magdalénou a „inou“ Máriou, na miesto, kde máme byť aj my svedkami vzkriesenia. Spolu s nimi sa máme ísť pozrieť na hrob a uvidieť, že je prázdny. „*Theorasaí*“ znamená pozorovať, skúmať, pozeráť sa, bdieť. Mária Magdaléna a Mária, Ježišova matka, uvideli a uverili, o čom svedčí ich rýchly odchod od hrobu a „**so strachom i s veľkou radosťou bežali to zvestovať Jeho učeníkom.**“ (v.8)

Tento opis udalosti vzkriesenia Ježiša Krista obsahuje dva silné momenty. „**A, hľa, nastalo veľké zemetrasenie....**“ (v. 2) a „**ajhľa, Ježiš sa stretol s nimi....**“ (v.9). Grécke „*idou*“ – má

možno lepší preklad v slove „zrazu, náhle“. „Zrazu nastalo veľké zemetrasenie“ a „Zrazu Ježiš sa stretol s nimi“. Inými slovami, **priať pravdu o vzkriesení a stretnúť sa so vzkrieseným Ježišom znamená, že sa ZRAZU pod nami pohne zem. Nič nezostáva a nezostane tak, ako bolo doteraz.**

To platí v tomto príbehu ako pre strážu, ktoré sa trasú, padajú na zem a zostávajú ako mŕtvi. A to platí aj pre ženy, ktoré prežívajú strach a veľkú radosť dokopy. Anjel svojim „**Nebojte sa**“ im hovorí: „*Pokiaľ ide o vás, nebojte sa, prestaňte sa báť, odmietnite súčasný stav strachu, ktorý prežívate, lebo niet Ho tu, vstal!*“

Anjel hovorí ženám upokojujúce uistenie: „*Nie je sa čoho báť. Nemusíte sa báť.*“ Tento upokojujúci hlas pochádza od authority, ktorá hovorí so silou, ktorá je mimo tohto sveta – je to autorita Božieho posla, ktorý, ako nám hovorí príbeh, odvalil obrovský kameň, posadil sa naň, žiaril ako blesk, vyvolal taký pohľad, že strážu omdleli, a potom mal tú doslova „drzosť“ povedať ženám, že sa nie je čoho báť. To, čoho **sú svedkami**, je **autorita životodárnej moci, ktorá prevracia zákonitosti tohto sveta, mení jeho beh i dejiny a koná proti všetkým ľudským očakávaniam.**

Anjel ich pozýva, aby sa samé pozreli, že je to tak, ako im hovorí. Nič pred nimi nezakrýva. Dokonca anjelove slovo „**hľadáte Ježiša**“ znamená, že vie, prečo prišli k hrobu. Prišli nájsť to, čoho sa kedysi dotýkali, s kým sa rozprávali a teraz je pre nich stratený. Matúš nám tak vo svojom podaní príbehu vzkriesenia kombinuje hľadanie a túžbu, strach a poznanie. **Nájsť podstatné nemôžeme bez hľadania a túžby. Poznať a vidieť nemôžeme bez toho, aby sme nezažili strach. Nemôžeme sa stretnúť s Ježišom bez toho, aby to s nami nezatriaslo.** Byť svedkom Ježišovho vzkriesenia znamená prežívať bázeň, úctu, strach, ale aj radosť a nádej.

Práve v prepojení týchto okamihov sa formuje viera. Viera, ktorá nielen pozerá, ale aj vidí, poznáva, prijíma a odpovedá. **V stretnutí sa s anjelom a v ústrety Jeho posolstvu, napriek strachu, ženy zažívajú radosť z toho, ako sa v ich srdci rodí viera.** Viera, ktorá ich nenecháva nehybne stáť. Anjel ich posielal, aby oznámili učeníkom správu spolu s dodatočným posolstvom: Ježiš ide pred nimi do Galiley a tam ho uvidia. A Mária Magdaléna a Ježišova matka idú, idú rýchlo, bežia... zvestovať.

To je odpoveď viery na zemetrasenie, ktoré do života človeka prináša vzkriesenie Božieho Syna. To zemetrasenie na jednej strane vyvoláva strach a bázeň. No do toho vstupuje prítomnosť vzkrieseného Spasiteľa, ktorá prináša radosť. Pretože **Ježiš nás nikdy nenechá ísť samých, ale stretáva sa s nami na cestách nášho života, aby nám povedal: „Nebojte sa! Len choďte a zvestujte...!“** On je živý a prítomný.

Prvými apoštolmi sa tak z poverenia samotného Ježiša stávajú Mária Magdaléna a Mária Ježišova matka. S veľkou radosťou poslúchajú Ježišov príkaz a vydávajú svedectvo o zmŕtvychvstalom Kristovi. Evanjelium, ktoré sa začalo mužom, ktorý sa bojí oženit sa so svojou zneuctenou snúbenicou, a strašným kráľom, ktorý sa snaží zabiť potenciálnych rivalov, končí ohromnou radosťou. Ježišov príkaz ženám sa stáva príkazom pre nás všetkých: **Prestaňte sa báť! Radujte sa a aj vy zvestujte dobrú správu: „Božia životodárna moc poráža smrtonosnú autoritu človeka i Božieho nepriateľa, diabla!“** Boh porazil, premohol hriech, porazil a zničil moc jeho najsilnejšej zbrane, smrti. **Veľkonočné ráno je posolstvom o vzkriesení, o novom živote, o novej nádeji.** O zemetrasení, ktoré do tvojho života vnáša toto vzkriesenie, ale aj o radošti, ktorá prichádza v stretnutí sa so vzkrieseným Kristom.

Odpovedzme aj dnes na toto posolstvo vďačnou vierou, ktorá nás nenechá nehybnými, ale urobí aj nás svedkov evanjelia. Amen.